

Nedeľa, 1. 5. 2016 10:00, Krefeld, Nemecko

„A práve niesli nejakého muža, ktorý bol chromý od života svojej matky, a ktorého skladávali každý deň ku dverám chrámu, zvaným Krásnym, aby si pýtal almužnu od tých, ktorí vchádzali do chrámu. Tedy ten, keď videl Petra a Jána, že majú vojsť do chrámu, prosil, žeby mu dali almužnu. A Peter uprel na neho zrak i s Jánom a povedal: Pozri na nás! A on hľadel pozorne na nich očakávajúc, že dostane niečo od nich. Ale Peter povedal: Striebra a zlata nemám, ale čo mám, to ti dám; v mene Ježiša Krista, toho Nazarejského, vstaň a choď! A chytil ho za pravú ruku a pozdvihol ho. A naskutku mu spevnili nohy a členky, a vyskočiac stal si a chodil a vošiel s nimi do chrámu chodiac a poskakujúc a chváliac Boha. A videl ho všetok ľud chodiť a chváliť Boha.“ [Sk 3:2–9]

[chórus Ó, je to Ježiš]

Spievali sme tento chórus v minulom čase: Ona nie „ešte len obmyje“, ale „*Jeho krv ma obmyla*“.

Dokonané spasenie na kríži Golgoty je dokonané dielo spásy nášho Boha a v priebehu času milosti volá Pán v každom časovom období tých Svojich von a všetci, ktorí počujú Jeho hlas a veria mu, budú pripravení na slávny deň návratu Ježiša Krista, nášho Pána.

Neviem, či majú naši bratia z Južnej Afriky, USA alebo Kanady pozdravy, ak áno, tak ich môžu po prečítaní pozdravov odovzdať.

[pozdravy]

Sme Bohu vďační za všetkých našich bratov a sestry, ktorí našli u Boha milosť, Slovo počujú, veria mu, prijímajú ho a majú ho skutočne zjavené. Aj dnes mimoriadne zdravíme našu návštevu z Južnej Ameriky (vy viete, koho tým myslíme) a aj všetkých, ktorí sú dnes tu. Boh Pán nám všetkým požeňnaj, buď s nami všetkými a Jeho menu samotnému vzdávame česť.

[pozdravy z Atlanty a Winnipegu]

Môžeme skutočne povedať, že sme zhromaždení zo všetkých národov, jazykov a národností. Čítali ste všetci správu z poslednej cesty? Pri dverách sme položili vytlačенú krátku správu. Sme Bohu zo srdca vďační. Ak myslím na cesty z februára, marca a apríla, koľko vzišlo

ovocia pre večnosť – je to jednoducho pramocné. Vo februári Etiópia – všetci vieme, kde leží Etiópia – kráľovná zo Sáby prišla do Jeruzalema, aby počula múdrosť Šalamúnovu. My cestujeme do celého sveta, aby sme niesli Božie Slovo. Potom to šlo do Rwandy, Kene a Ugandy až po Dar es Salaam a všade Boh z bohatstva Svojej milosti žehnal nad prosby a porozumenie. A aj cesta v marci: Ak na to myslím – Boh je jednoducho milostivý a všetky národy a jazyky počujú poslednú zvesť, posledné volanie a pripravujú sa na zasľúbený návrat Ježiša Krista, nášho Pána a my sme vďační, že sme mohli byť zhromaždení skutočne medzinárodne, vďační, že je prekladané do rôznych jazykov, vďační, že celý svet môže vidieť a počuť, čo Boh práve teraz koná.

Aj to môžeme ku cti Jeho mena povedať: Aj toto miesto nám Pán daroval. Toto bola oblasť, v ktorej sa mohli budovať len priemyselné podniky. Dostali sme mimoriadne povolenie, aby sme mohli stavať túto budovu. Mimoriadne povolenie, aby sme mohli stavať obe misijné budovy. Boh všetko jednoducho tak viedol a my sme vďační. Či nepovedal Pán aj o susednom pozemku: **„Chod' na susedný pozemok, posväť mi ho, stavaj na ňom, pretože z mnohých krajín prídu ľudia, ktorí budú potrebovať ubytovanie.“?**

Bratia a sestry, nachádzame sa v priamej Božej vôli a v priebehu rokov nám Boh dal priame pokyny a sme schopní vidieť, že sa Božie Slovo naplňuje.

Ešte jedna poznámka: Na tomto mieste sa o žiadnej biblickej téme nediskutuje. Tu sa káže len Slovo. Hovorím úplne verejne: Prišli dvaja bratia... Áno... Nie. Tak to na tomto mieste nejde. Tu sa káže čisté Božie Slovo a každé Božie Slovo veríme tak, ako nám bolo zanechané. Na tomto mieste veríme v jedného jediného pravého večného Boha. Veríme, že Boh sa nám zjavil vo Svojom Synovi, aby nám ako synom a dcéram vrátil naše pôvodné miesto, aby sme sa mohli stať Božími synmi a dcérami. Boh ostal jediným Bohom, ale zjavil sa vo Svojej rozmanitosti. Náš Spasiteľ musel byť predsa všetkým – musel byť Božím Baránkom, ktorý sníma hriech sveta [Jn 1:29], musel byť Najvyšším kňazom, ktorý prináša obeť [Žd 9:11-12], musel byť Prostredníkom Novej zmluvy [Žd 9:15, 12:24], musel byť Príhovorca [1J 2:1]...

Môj Bože! Nechajte predsa každé Slovo stáť tak ako je napísané, a potom prideme k jednote viery a poznania. Ako prvé musíme mať rešpekt pred Bohom a Božím Slovom. Keď náš Pán v Jánovi 17 povedal:

„...aby znali Teba, toho jediného pravého Boha, a Toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.“ Nechajte to predsa tak stáť a prejdite s tým do 1. Jána 5:20: *„To je ten pravdivý Boh a večný život.“*

Boh sa predsa kvôli nám zjavil, a tak náš Spasiteľ mohol povedať: *„Vstupujem k Svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi a k Svojmu Bohu a k vášmu Bohu.“* [Jn 20:17] Jedná sa o spásny Boží plán a nie o veci a témy, o ktorých by sme sa mohli hádať! Nie! Sme Bohu vďační za plnosť Jeho Slova. Všetko nám bolo z milosti zjavené.

Brat Borg čítal Slovo, ktoré nám všetkým prechádza k srdcu. Záver v našom čase pred návratom Ježiša Krista bude tak, ako sme to čítali v Skutkoch apoštolov 3:6:

„Peter povedal...“

Takže on to vyslovil! Brat Branham mal od Boha zjavené, že príde služba vysloveného Slova, že sa nebudeme len modliť, ale vyslovíme a že to, za čo sme sa modlili sa stane. Tu vidíme, že Peter to vyslovil:

„Peter povedal: Striebra a zlata nemám, ale čo mám, to ti dám; v mene Ježiša Krista, toho Nazarejského, vstaň a chod!“

Takže vysloviť, v čo sme verili, o čo sme sa modlili. Čo je skutočne dôležité – ak myslím na to, koľko núdze je dnes v našom strede – v rodine, s deťmi, v manželstve, v zboroch – všade sú núdze. Prosím, zo srdca verme, že môžeme Pánovi povedať všetko a veriť, že je On s nami, ako zaslúbil, a *„Keď pôjdeš cez vodu, budem s tebou, a keď cez rieky, nezatopia ťa; keď pôjdeš cez oheň, nepopáliš sa, a plameň sa ťa nechytí.“* [Iz 43:2] Jednoducho veriť v každej situácii, v ktorej sa nachádzame, že naplní v našom živote nejaký účel. Nikdy nie, aby nás odtiahla od Pána preč, ale aby sme boli privedení bližšie a Jemu dôverovali v každej situácii.

Prosím, zo srdca skutočne jednomyselne verme každému zaslúbeniu, ktoré nám Boh vo Svojom Slove daroval. Aj to, čo bolo zjavené bratovi Branhamovi: Záver s Cirkvou bude predsa taký, ako bol začiatok – skrze mocné pôsobenie Ducha Svoju Cirkev započal a skrze

mocné pôsobenie Ducha Svoju Cirkev aj dokoná a my budeme víťazne vzatí do vytrhnutia.

Tieto zhromaždenia sú predsa okamihmi prípravy, aby sme najskôr mohli ísť Pánovi v ústrety, boli pripravovaní, aby mohol naplniť posledné zaslúbenia, a potom všetko pominie vo vytrhnutí.

Všetci vieme aj o chybných smeroch z dôvodu citátov, ktoré sú všade kázané – my nekážeme žiadne citáty a hovorím to tu úplne verejne: Všetko, čo patrilo k službe brata Branhama, musíme nechať tam, kde to patrí! To musíme rešpektovať. Mne Boh nepovedal nič o stanovnej misii ani videní, nič o treťom ťahu, nič o veciach, ktoré ukázal a zjavil bratovi Branhamovi – nechajme to tam, kde to patrí. Musíme jednoducho povedať: Jeho služba bola ukončená, on učinil to, k čomu ho Boh poslal. Vidíme predsa, že v uplynulých 50 rokoch dosiahla Božia zvesť celý svet. Čo môžem ja povedať o treťom ťahu alebo siedmich hromoch? Absolútne nič, pretože Biblia o tom nič nehovorí. Nech to všetci po celom svete rešpektujú: To, čo patrilo k službe brata Branhama, musí byť ponechané tam, kde to patrí, a to, čo sa teraz musí diať... – a to je zvesť, nie on, ale zvesť, ktorá predchádza druhému príchodu Krista. Rešpektujeme predsa to, čo mu Pán z nadprirodzeného oblaku zvolal:

„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“

Tak sa to deje, tak to bolo povedané.

Povedzme veľmi zreteľne aj to: Kto káže o citátoch a výrokoch brata Branhama a Bibliu vôbec neotvára, ale jednoducho nechá voľný beh fantázií... Nie! Nie s nami! Na tomto mieste existuje len jedna Božská autorita a tou je Biblia, Božie Slovo. My všetci sme porozumeli službe brata Branhama – znovunapravenie, všetky veci tak, ako boli v Cirkvi na počiatku.

Aj to sme zdôraznili už včera večer, milí bratia a sestry, že my všetci potrebujeme nadprirodzené prežitie s Bohom, aby tak mohli na nás spočinúť Božie zaslúbenie, žeby sme prišli k pokoju v Bohu – *„Tak te-dy ešte zbýva sobotenie, odpočinok ľudu Božiemu.“* [Žd 4:9], žeby sme skutočne našli pokoj s Bohom a kto našiel pokoj s Bohom, ten sa

bude snažiť o pokoj a nikdy nebude spôsobovať nepokoj, pretože sme prišli k odpočinutiu od všetkých našich vlastných skutkov. Je to jednoducho nádherné. Boh s nami hovorí jednoduchým spôsobom.

Dovoľte mi však čítať zo Svätého Písma, o čo sa mi dnes mimoriadne jedná, čo by som chcel povedať – z Matúša 13, kde Pán hovoril v podobenstvách. V jednej kapitole vyslovil sedem podobenstiev a potom sa pýtal: „*Či ste porozumeli tomuto všetkému?*“ [v. 51] a povedal: „*Keď ktokoľvek počuje Slovo o tom kráľovstve a nerozumie, prichádza ten zlý a uchwacuje to, čo mu bolo vsiate do srdca.*“ Je jednoducho dôležité, aby Boh priamo otvoril naše porozumenie pre to, čo je povedané, aby sme to všetci rovnako porozumeli a boli uvedení späť do rovnakého kroku, ako to videl aj brat Branham – Nevesta stratila rovnaký krok a potom bola do neho privedená späť.

Bola mi položená otázka – pretože brat Branham videl Nevestu oblečenú v rozdielnych odevoch – jedna vyzerala akoby vychádzala zo Švajčiarska, iná ako zo Švédska, ďalšia ako z Nemecka – brat Branham ju videl akoby v národných krojoch – a potom zaznela otázka, či sa to bude v nebesiach rozlišovať. Nie, len na zemi prichádzame z rôznych krajín, tam nebude mať nikto oblečený nemecký ani iný odev, tam budú mať všetci snehobiele odevy – tak som to videl v zástupe vo vytrhnutí. Nielen biela, ale z každého odevu vychádzala žiara. Nie mŕtvolne biely, ale žiarivo biely odev. Brat Branham však jednoducho videl, že Nevesta bude vyvolaná zo všetkých rôznych národov a to je zasľúbenie, ktoré dal Boh Abrahámovi: „...*a budú požehnané v tebe všetky čeláde zeme.*“ [1M 12:3]

Tu, v Matúšovi 13:51, stojí skutočne otázka: „*Či ste porozumeli tomuto všetkému?*“ Prijali sme vo viere a dostali zjavené to, čo nám Pán povedal? Všetci veľmi dobre viete, že každé podobenstvo je ako hádanka a hlavný bod podobenstva musí byť jednoducho zjavený, a to je milosť, ktorú nám Boh daroval. Vo verši 11 čítame:

„*A On odpovedal a riekol im: Vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale tamtým nie je dané.*“

Pán vedel, kto verí a kto nie. Aj to smieme stále znovu dosvedčiť, bratia a sestry: Kto Bohu neverí, ku tomu Boh nemôže vôbec hovoriť! Je to jednoducho nutné a viera prichádza skrze kázanie. Skrze Svoje

Slovo Boh hovorí k nám všetkým a my všetci v rôznych jazykoch presne rozumieme, čo nám On z milosti aj v tomto čase povedal. Vo verši 19 stojí napísané:

*„Keď ktokoľvek počuje Slovo o tom kráľovstve a **nerozumie**, prihádza ten zlý a uchvacuje to, čo mu bolo vsiate do srdca. To je ten posiaty vedľa cesty.“*

Ó, Bože, to sa nesmie stať! Nie s tebou a nie so mnou! Nie, žeby nepriateľ Božie semeno vzal, žeby zjavené Slovo niekto neporozumel. Nech Boh skutočne daruje milosť, aby sa nám stalo zjavené Slovo osobným zjavením a vkročili sme na pôdu zjavenia, a potom nemusí vyučovať jeden brat druhého, potom sú všetci vyučovaní Bohom [Jer 31:34].

Čítajme aj v ďalších veršoch – verš 34: *„Toto všetko hovoril Ježiš v podobenstvách zástupom a bez podobenstva im nehovoril ničoho...“* A teraz to príde: *„...aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka, ktorý hovoril: Otvorím Svoje ústa v podobenstvách, budem vypravovať veci, skryté od založenia sveta.“*

Predstavte si! To, čo bolo skryté od založenia sveta, v takých jednoduchých podobenstvách! Boh sa zjavuje v jednoduchosti. Na tom, čo nám chce Boh skrze Svoje Slovo povedať, nie je nič komplikované.

Vo verši 35 stojí:

*„Ten, kto rozsieva dobré semeno, je Syn človeka, a pole je svet, a **dobré semeno sú synovia kráľovstva**;“*

Nielen Božie Slovo, ale synovia a dcéry sú vzídená sejba – Slovo je semeno [Lk 8:11] – my Slovu veríme a Slovo v nás vzíde!

Ako sme aj včera zdôraznili: Skrze Slovo a Ducha sme znovuzrodení ku živej nádeji [1Pt 1:3] a obdržali sme ustanovenie do synovstva, ako to veľmi zreteľne vyjadril Pavol v liste Galaťanom 4.

*„Tak i my: keď sme boli nedospelí, boli sme podrobení pod živly sveta, v službu. Ale keď prišla plnosť času, **poslal** Boh Svojho Syna, poslého zo ženy, podrobeného pod zákon, aby tých, ktorí boli daní pod zákon, vykúpil, aby sme vzali nám určené synovstvo. A že ste synovia, poslal Boh Ducha Svojho Syna do našich srdc, ktorý volá: Abba Otče!“*

Ak tu stojí slovo „poslal“ tak všetci vieme, že všetci Boží mužovia boli poslaní. V nebi neexistoval žiadny Syn, ktorého by Boh poslal, Syn bol predpovedaný v celom Starom zákone: „*Hľa, panna počne a porodí syna...*“ [Iz 7:14] Syn sa predsa nenarodil v nebesiach, ale v Betleheme a ako 13-ročný prijal Svoje poslanie. Ako 13-roční Boží muži v Starom zákone nastúpili do kňazskej služby. Náš Pán mal 13 rokov (tak to stojí napísané v ev. Lukáša), keď započal Svoju službu. Všetko biblicky zaradiť! Božie poslanie sa predsa naplnilo a my sme sa z milosti stali Božími synmi a dcérami.

Tu je ešte niečo nádherné, bratia a sestry, čo by sme si mali vziať všetci k srdcu. Vo verši 7 čítame:

„Takže už nie sluha, ale syn, a ak syn, aj dedič Boží skrze Krista.“

Sme skutočne dediči Boží, je to Božia realita a všetko, čo pre nás Boh pripravil skrze Ježiša Krista, nášho Pána, sa stane. Prosím, nepohoršujte sa na žiadnom Slove. Ani na 1. Korinťanom 15, kde je reč o našom Pánovi v Jeho ľudskej podobe. On musel kvôli ľuďom prísť k nám, musel sa stať človekom a všetko, čo postihlo nás, musel On vziať na Seba vo Svojom mäsitom tele. Ako často to ešte máme povedať?! Pretože sa prvý hriech stal v tele z mäsa a krvi, musel prísť Spasiteľ v tele z mäsa a krvi, aby nám tu skrze Svoje telo a krv daroval spásu, odpustenie a ustanovenie do synovstva. Ani na tomto Slove sa však nepohoršujte – 1. Korinťanom 15:47:

„Prvý človek zo zeme zemský, z hlíny, druhý človek – Pán z neba.“

Tak to je! Pánom On bol. Sluhom sa stal! Nemusíme to vysvetľovať, ale ako stojí v Izaiášovi 42: „*Hľa, môj služobník...*“ – Pán sám sa stal kvôli nám služobníkom. Dovoľte mi to prečítať z Matúša 12, ale najprv tu v Izaiášovi 42 zreteľne čítame, kto je náš Pán:

„Hľa, Môj služobník, ktorého podopriem, Môj vyvolený, v ktorom má záľubu Moja duša! Dám Svojho Ducha na Neho, vynášať bude národom súd.“

Môžeme čítať až po verš 4 a vidieť, že náš Pán vzal na Seba podobu služobníka a prišiel k nám, aby nám z milosti daroval spásu. Nedostali sme to osvetlené v Matúšovi 12? Tu stojí od verša 14:

„A farizeovia vyjdúc odtiaľ radili sa proti Nemu, ako by ho zmár-

nili. Ale Ježiš to poznal a ušiel odtiaľ. A išlo za Ním mnoho zástupov, a uzdravil ich všetkých...“

A vo verši 16: „...a zakázal im prísne, aby ho nezjavili, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka Izaiáša, ktorý povedal: *Hľa, Môj služobník, ktorého som vyvolil, Môj milovaný, v ktorom sa zaľúbilo Mojej duši, položím Svojho Ducha na Neho, a bude zvestovať národom súd;*“

Môžeme čítať ďalej, jednoducho nádherné evanjelium – verš 20:

„...nebude sa vadiť ani nebude kričať, ani nikto nepočuje na ulici Jeho hlasu; nalomenej trstiny nedolomí a tlejúceho knôtu nevyhasí, dokiaľ neprivedie súdu k **vítazstvu**...“ Nie v porážke, ale víťazne! „...a v Jeho mene dúfať budú národy.“

Je to jednoducho nádherné: Pomimo Ježiša Krista, nášho Pána, nevedie žiadna cesta! A každá cesta, ktorá vedie pomimo Neho, končí v zahynutí.

Boh sám sa v Ňom zjavil. On mohol povedať: „*Kto mňa videl, videl Otca.*“ [Jn 14:9]

Môžeme vidieť, že nový začiatok je s Ním – Synom a so všetkými synmi a dcérami ten istý. To je už Matúš 3:17, keď bol náš milovaný Pán pokrstený, zostúpil Svätý Duch a zaznelo: „*Toto je ten Môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.*“

Je jednoducho nutné, aby na nás prišiel Duch, bratia a sestry, je nutné, aby na nás prišiel Duch a zložil svedectvo, že sme boli prijatí. Ak však dôkladne čítame, čo sa pre nás stalo... Dovoľte mi poukázať na Joela priamo v Skutkoch 2, verše 16 a 17:

„*Ale toto je to, čo je povedané skrze proroka Joela: A bude v posledných dňoch, hovorí Bôh...*“

Takže je to „Tak hovorí Pán!“

„...*hovorí Bôh: vylejem zo Svojho Ducha na každé telo, a vaši synovia budú prorokovať i vaše dcéry, a vaši mládenci budú vídať videnia, a vašim starcom sa budú snívať sny. Áno i na Svojich sluhov a na Svoje dievky vylejem zo Svojho Ducha v tých dňoch, a budú prorokovať.*“

Tak to stojí v prorokovi Joelovi. Bratia a sestry, sú to predsa oba posledné dni! U Boha je jeden deň ako 1 000 rokov. Od Adama po Abraháma prešlo 2 000 rokov, od Abraháma po Krista prešlo 2 000 rokov a teraz máme opäť 2 000 rokov. Jeden deň u Pána je ako 1 000 rokov, takže ešte stále žijeme v posledných dňoch. Musí sa to naplniť! Mimo toho žiadna cesta nevedie! Ako to bolo na začiatku, tak to musí byť a tak to bude aj na konci. Vidíme aj to, že skrze vyliatie Svätého Ducha sa diali nadprirodzené veci – tam budú zjavené dary Ducha, videnia, prorocká, hovorenie v jazykoch, všetko bude zjavené a bude to biblicky usporiadané! V poslednom nadprirodzenom Božom pôsobení nebudú viac žiadne nezmysly, tam bude Boží Duch priamo nad nami a s nami a všetko sa bude diať podľa Božej vôle a Božieho poriadku. Je však jednoducho dôležité, bratia a sestry, aby sme pochopili, že keď prišiel Boží Duch na Spasiteľa a zaznel hlas: „*Toto je ten Môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo*“ [Mt 3:17], tak Božie zaľúbenie musí spočívať na nás, ak chceme byť vytrhnutí. Prídeme k tomu, bratia a sestry, že viac nebudeme musieť počúvať dlhé kázania, ale že sa zhromaždíme a prežijeme z milosti nadprirodzené Božie pôsobenie. Dobré ešte raz počúvajte – Boh skrze prorokov povedal:

„A bude v posledných dňoch, hovorí Bôh, že vylejem zo Svojho Ducha na každé telo...“

Ale najprv muselo prísť vyliatie na Spasiteľa, aby sa mohlo naplniť Slovo „*Ja vás krstím vodou na pokánie; ale Ten ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja, ktorého obuv nosiť nie som hoden ... Ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom...*“

Tak ako spása, aj krst Duchom prichádza od Ježiša Krista, nášho Pána, v Ňom je zahrnuté všetko. Celý spásny plán je v Ježišovi Kristovi a my sme v Ňom boli požehnaní každým duchovným požehnaním [Ef 1:3]. Počúvajte dobre – Skutky 2:33:

„Vyvýšený súc tedy pravicom Božou a dostanúc zaľúbenie Svätého Ducha od Otca vylial toto, čo vy teraz vidíte a čujete.“

To je predsa ono! Najprv všetko v Spasiteľovi a potom všetko skrze a od Spasiteľa na a pre spasených „*Ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom...*“ [Mt 3:11] Ten, ktorý zaplatil cenu, ktorý dokonal spasenie, ktorý nám daroval odpustenie, ktorý nás zmieril s Bohom,

On to je, ktorý nás krstí Duchom a ohňom.

Nielen, že ľudia hovoria: „Ó, Bože, pokrsti ma teraz Duchom a ohňom.“ Nie, nie... Nič neprechádza pomimo Ježiša Krista. Všetko skrze Neho, pre Neho a s Ním pre nás a skrze nás.

Sme jednoducho vďační, že Boh spásny plán tak jasne osvetlil a ukázal nám, čo sa skutočne stalo a čo sa i ďalej bude diať.

Zhrňme, o čo sa teraz jedná: Späť na začiatok, späť k Božiemu Slovu, späť k Ježišovi Kristovi, Božiemu zjaveniu v tele – v ňom nám bolo všetko darované, v ňom bol začiatok a v ňom bude dokonanie. Preto nekážeme len zvesť, ale Ježiša Krista ako nášho Pána.

Povedzme to ešte raz a stále znova: Veríme, že je len jeden jediný Boh, a tento jeden Boh sa nám zjavil v Ježišovi Kristovi. V ňom bol zahrnutý celý spásny plán. Preto píše Pavol Efežanom: „...v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti“ [Ef 1:7] V ňom máme prístup k trónu milosti, v ňom nám bola otvorená cesta ku všetkým Božím tajomstvám, pretože On je tajomstvo Božie zjavené.

Preto sme jednoducho vďační, že sme nezvestovali len citáty, ale že sme smeli zvestovať Slovo, zahľbať sa v ňom a vidieť, že náš milovaný Pán volá Svoju nevestu von a pripravuje na slávny deň návratu Ježiša Krista, nášho Pána. Prečo stojí napísané: „...a Jeho Nevesta sa prihovila.“? [Zj 19:7]

Aj to sme stále znovu hovorili, bratia a sestry: Všetci ostatní pôjdu po svojej vlastnej ceste, neprijmú žiadne poučenie ani nápravu, ale všetci, ktorí patria k Neveste Baránka, dbajú na poslednú zvesť: „Preto vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a Ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry...“ [2Kor 6:17]

Kto počúva zvesť vyvolania von, oddelenia a prípravy na slávny deň Ježiša Krista, nášho Pána?

Ako som už včera na to poukázal: Čo je to platné všetkým letničným a všetkým tým, ktorí sa zhromaždili v Los Angeles na ulici Asuza, aby slávil vyliatie Svätého Ducha, ktoré sa stalo známym po celom svete? V Kasseli sa to stalo v roku 1909 a v roku 1953 som stretol

dvoch bratov, ktorí boli pri prvom vyliatí Svätého Ducha v Kasseli. Celý svet však počul o tom, čo sa stalo v roku 1906. Teraz to oslavujú a pripomínajú si začiatok letničného hnutia. My sa však nevraciamy k tomuto začiatku, ale k začiatku v deň Letníc pred 2 000 rokmi!

Aj to smieme povedať: Boh nám daroval milosť – dovoľte mi to v láske porovnať: Ktorý zo všetkých letničných trojičiarov kedy kázal o Skutkoch apoštolov 2 ako Peter pod pomazaním Svätého Ducha? Kto? Oni všetci prevzali trojičné učenie a krst, všetci idú v starom kvase, ale teraz vedie Boh Cirkev k začiatku, ale nie k roku 1909 alebo 1906, ale na začiatok: „*Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista...*“ [Sk 2:38] ako potvrdenie, že ste prijali odpustenie hriechov. Odpustenie sa deje skrze krv, i zmierenie, všetko sa deje skrze krv, ale v krste potvrdzujeme, že sme odpustenie, zmierenie prijali a uchopili. A potom Boh skladá svedectvo, že nás prijal a uchopil, a dáva nám Svojho Ducha. Aká milosť!

Aj v poslednom zhromaždení v Benine som sa jednoducho pýtal tých dvoch až troch tisícok ľudí: „Kto z vás verí zvesti?“ Brat Taty je tu – on prekladá z angličtiny do francúzštiny tak, ako brat Jean-Lambert prekladá z nemčiny do francúzštiny. A hľa, všetci odpovedali „Amen!“ A keď som sa spýtal, koľkí sú pokrstení na meno Ježiša Krista, tak šli všetky ruky nahor. Je jednoducho nádherné vidieť, že je priňášaná bohatá žatva.

Dovoľte mi snáď urobiť jednu poznámku o tom, čo mi spôsobuje veľkú bolesť: Brat Branham niekoľkokrát hovoril o kombajne a pšenici, ktorá bude zožatá, a v jednom jedinom citáte pridali Američania čiarku a učinili z kombajnu a pšenice antikrista. V originále stojí: „**Počujem prichádzať kombajn. Svetová rada cirkví to rozdelí.**“ Oni tam pridali čiarku a hovoria: „Kombajn príde, Svetová rada cirkví, tá to rozdelí.“ A od roku 1979 im „prorokyňa“ hovorila: „Muž na kombajne je antikrist!“ Neuveríte mi, s koľkou bolesťou je všetko spojené. To nikomu vôbec nemôžeme povedať.

Boh však nad Svojím Slovom bdie. Tak iste, ako sme my siali čisté Božie Slovo, tak iste ho budeme aj žať. Boh sa jednoducho stará o to, aby nepovstalo žiadne nedorozumenie. Môžeme sa stále znova pýtať: „Porozumeli ste tomu všetkému správne? Porozumeli ste a správne

zaradili výroky brata Branhama?“ Môžeme byť jednoducho vďační za to, že nám Boh preukázal toľko milosti, že sme sme mať účasť na tom, čo On práve teraz koná. Ako sme už podali správu, nie sú to žiadne teoretické udalosti, o ktorých tu hovoríme: Ovocie je predsa zjavené a my vidíme, že Božie Slovo sa naplňa – Pán vezme Svoju pšenicu do Svojej sýpky a plevy spáli.

Stále znova sme zvestovali: Originálne Slovo je semeno a všetky výklady sú burinou! Boh sám dokonca medzi obe semená postavil nepriateľstvo, Boh sám povedal: „*A položíš nepriateľstvo medzi tebou a medzi ženou, medzi tvojím semenom a medzi jej semenom; ono ti rozdrťí hlavu a ty mu rozdrťíš päťu.*“ [1M 3:15] Jednoducho nepriateľstvo! Nemôžeme to zmeniť! Ale Ábel sa nikdy nestal Kainom a Kain sa nikdy nestal Ábelom. Nikdy sa Mojžiš alebo niektorý z iných prorokov nestal Balámom ani Balám sa nestal Mojžišom alebo iným prorokom. Od samého začiatku Boh všetko určil a vykonáva Svoj spásny plán až do konca a všetci, ktorí teraz nachádzajú pred Bohom milosť, budú počúvať, čo Duch Cirkvi hovorí.

Ak sa smieme pozrieť na uplynulých 50 rokov, vidíme, ako Boh otvoril všetky dvere a skutočne daroval milosť, že môže byť dosiahnutý celý svet. Ak teraz v správach počujeme o mestách ako Halab (Aleppo) alebo iných... Prečo som musel kázať v Halabe, Káhire, Damasku, v Bejrúte v Libanone, v Ammáne v Jordánsku, prečo to muselo byť? Prečo v Moskve, prečo v Pekingu, prečo v celom svete? Pretože posledná zvesť musí dosiahnuť celý svet a my smieme povedať, že ho z milosti dosiahla, aby sa naplnilo zaslúbenie, že Boh vyvolá von zo všetkých národov a jazykov. Poviem vám úprimne, bratia a sestry, vo dne v noci som konal, čo mi Pán prikázal. Ale tak, ako ja nemusím ďakovať Pavlovi ani bratovi Branhamovi, ale len Bohu, ktorému samotnému patrí všetka česť, tak nikto nemusí ďakovať mne – ak by Boh nedal povolanie a poslanie, tak by som tu dnes nebol ani necestoval do celého sveta. Božie poverenie som však naplnil! Ďakujte Bohu! Ďakujte Bohu, ktorý na Svoj ľud milostivo pohliadol, a spoločne uvidíme slávu.

Vidím práve vpredu brata Nobela Gilla... Kto to všetko dokáže pochopiť? V roku 1972 na hraniciach Pakistanu s Afganistanom – biblic-

ký učiteľ – brat Nobel, kto ma tam priviedol? Boh všetky cesty vyrovnal a otvoril dvere – jednoducho nádherné! Ak hľadím späť, tak môžem Bohu len vzdávať vďaku a chválu! Náš Pán sa o všetko postaral, aj o to, že Jeho Slovo sa prekladá do iných jazykov a skutočne môže prostredníctvom prenosov preniknúť do celého sveta.

AK MYSLÍM NA TO, ŽE SOM SMEL KÁZAŤ SKUTOČNE VIAC AKO 8 000 KÁZANÍ VO VIAC AKO 650 MESTÁCH VO VIAC AKO 150 KRAJINÁCH – KU BOŽEJ CTI – TO SA ZREJME NA ZEMI NIKDY PREDTÝM EŠTE NESTALO. BOLI MISSIONÁRI, KTORÍ BOLI ČINNÍ V INDIÍ ALEBO AFRIKE, ALE ŽE SA SLOVO, BOŽIA ZVEŠŤ, SKUTOČNE KÁŽE VŠETKÝM NÁRODOM, TO SA DEJE V NAŠOM ČASE. SME BOHU JEDNODUCHO VĎAČNÍ, ŽE TO TAK VIEDOL. EŠTE AKO 82-ROČNÝ... UŽ SOM O TOM HOVORIL (ASI SOM TO ZMIENIL LEN V ZÜRICHU) A BRAT TATY O TOM VIE: PO POSLEDNOM ZHROMAŽDENÍ V BENINE SOM BOL SKRZ-NASKRZ MOKRÝ, PONOŽKY SOM MAL PŘEMOČENÉ, Z OBLEKU SOM MOHOL ŽMÝKAŤ VODU... ALE BOHU BUĎ VĎAKA. POTOM SOM ŠIEL ROVNO NA LETISKO. MAL SOM ČAS LEN SA OSVIEŽIŤ A OSUŠIŤ SAKO SUŠIČOM NA VLASY A HNEĎ SOM ŠIEL NA LETISKO. VĎAKA VŠAK BUĎ BOHU – SLOVO BOLO ZVESTOVANÉ, CELÝ NÁROD TO POČUL. BOLI PRI TOM NOVINÁRI, VŠETCI BOLI PRI TOM, PRI KÁZANIACH – DOKONCA AJ STRETNUTIE S BRATMI S OTÁZKAMI ZAZNELO DO CELÉHO SVETA. „BENIN VIAC NEBUDE TEN ISTÝ”, Povedal mi brat Taty, a tomu veríme. Slovo bolo prinesené a my sme povedať: Všetci, ktorí Slovo počuli a prijali, viac nebudú tí istí, oni sa rozhodli pre Pána. Sme Bohu ďakovať za to, že sme smeli mať taký veľký podiel na záverečnom zvestovaní.

Môžem sa úprimne a otvorene spýtať: Koľkí z vás sú si vedomí zodpovednosti priniesť pred návratom Ježiša Krista poslednú zvesť všetkým národom a jazykom? Viete, že je to v skutočnosti to najväčšie poverenie, ktoré Boh na zemi dal? Všetci, ktorí teraz učinia správne rozhodnutie a prijímajú zvesť a zvestovateľa, dostanú ju Bohom zjavenú a môžu mu povedať: „Všetkému sme správne porozumeli. Skrze Tvojho Ducha nám to bolo zjavené.“ Očakávame posledné nadprirodzené Božie pôsobenie. Všetci sme Bohu za to vďační.

AK SÚ TU DNES BRATIA ALEBO SESTRY, KTORÍ BY SA CHCELI NECHAŤ POKRSŤIŤ – UŽ VČERA SME TO Povedali: chceli by sme krstiť len takých bratov a sestry, ktorí s Bohom učinili osobné prežitie spásy, ktorí skutočne prijali Ježiša Krista ako osobného Spasiteľa, ktorí v sebe nesú istotu,

že obdržali odpustenie a prijali od Boha istotu viery. Kto skutočne vo viere v Ježiša Krista posvätil svoj život Bohu, môže sa nechať pokrstiť.

Povedzme na záver ešte raz: Toto je ten najdôležitejší úsek v ľudských a spásnych dejinách. Pozemsky vidíme, ako ide všetko dole kopcom a skutočne všetko prebieha tak, ako to bolo v biblickom proctve predpovedané. Aj s Izraelom, úplne všetko sa pred našimi očami naplňa. Stále znovu sme zvoľali to, čo vtedy povedal náš Pán: „*A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.*“ [Lk 21:28]

Sledujeme všetko, aj to, čo sa deje medzi Izraelom a Vatikánom – vidíme, že všetko sa skutočne veľmi priblížilo ku koncu. Zostaňme v pozemskom i duchovnom triezvi, plánujme budúcnosť, ale žime tak, že ak by Pán dnes prišiel, budeme pripravení vojsť s Ním do slávy.

Kvôli tým, ktorí v rôznych krajinách zle porozumeli kázaniu brata Branhamu o vytrhnutí, že pred návratom Ježiša Krista sa stanú tri veci, mi dovoľte ešte raz povedať z lásky k Bohu, z lásky k bratovi Branhamovi a z lásky k Božiemu Slovu: Všetko sa udeje tak, ako to bolo pre nás napísané v Božom Slove. Zvesť je predsa volanie k prebudeniu ku všetkým tým, ktorí teraz žijú. V 1. liste Tesaloničanom 4 však nejde o tých, ktorí žijú, ale o tých, ktorí v Kristu zosnuli. Brat Branham však porovnal zvesť, ktorá teraz predchádza druhému príchodu Krista, a priamy návrat nášho Pána.

Sme povedať, ako to píšem v novom obežníku, v roku 1963 bolo predsa len zjavené to, čo Ján videl na ostrove Patmos. V roku 1963 Baránok neopustil trón milosti, v roku 1963 predsa nezaznelo sedem hromov zo Zjavenia 10. V roku 1963 predsa Pán nepostavil ako pôvodný vlastník, ako Anjel zmluvy, Svoju nohu na zem a more. V roku 1963 bolo bratovi Branhamovi zjavené všetko tak, ako to bolo zjavené apoštolovi Jánovi na ostrove Patmos. Pán však neopustil trón milosti. Brat Branham to však videl, rovnako ako to videl Pavol, a my jednoducho musíme rozlišovať medzi zjavením a naplnením. Nedokážete si predstaviť, ako často sedím v kancelárii a čítam kázania brata Branhamu a potom Sväté Písmo a aký vďačný som za milosť, ktorú nám Boh daroval, priviesť na spoločného menovateľa to, čo povedal

brat Branham, a to, čo hovorí Biblia. Predstavte si, že by Pán opustil trón milosti v roku 1963. Kde by sme všetci boli? Kde ste boli vy v roku 1963? Nikto z vás, ktorí ste dnes tu alebo niekde inde počúvate, by nič nepočul o tom, čo Boh pripravil pre náš čas. Boh však jednoducho daroval milosť.

Čítal som, že brat Branham mal odvahu a hovoril o piatich službách, ktoré Boh do Cirkvi ustanovil, a skutočne nahlas a zreteľne povedal: „Ja nie som žiadny učiteľ.“ Áno. Vypočul som si to ešte raz a on povedal: „Ja nie som žiadny učiteľ.“ Boh do Cirkvi dosadil služby a on bol prorok, bol evanjelista a priniesol Slovo pre milióny. Raz povedal, že po celom svete je spojený s 12 miliónmi ľudí, ktorí počuli o jeho službe. Sme jednoducho vďační, že po prorockej službe mohla nasledovať a nasledovala učiteľská, aby to prorocké mohlo byť učiteľsky zoradené až do naplnenia. Kto to vďačne takto prijíma, povedz Amen. Amen. Je to jednoducho tak. To neleží na mne, to Boh tak viedol a Jemu buď česť. Porozumeli ste všetci správne? Skutočne všetci? Amen. Bohu Pánu buď klaňanie na všetky veky. Halelujah. Amen.

*Zaspievajme chórus **Taký aký som, tak to musí byť.***

[chórus a pieseň »Ja som Tvoj, Pane«]

To je modlitba nás všetkých. Ak môžeme úprimne povedať: „*S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus*“ [Gal 2:20] Ak môžeme úprimne povedať: „...*nie moja vôľa, ale Tvoja nech sa stane!*“ [Lk 22:42]

Poznali sme čas a zvesť? To, čo Boh práve teraz koná? Porozumeli sme všetci správne?

Povedzme aj to ešte raz: Ak by Pán prichádzal na etapy už od roku 1963, čo by to bolo? Nie! „*Lebo ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka.*“ [Mt 24:27] „...*tej noci budú dvaja na jednej posteli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný.*“ [Lk 17:34]

Nie! My neveríme ani jednému jedinému výkladu, veríme Božiemu svätému Slovo tak, ako stojí napísané.

Ešte otázka: Máme bratov alebo sestry, ktorí sa chcú nechať pokrstiť? Všetci, ktorí sú z Paríža, sa môžu nechať pokrstiť v Paríži, všetci,

ktorí sú z Bukurešti, sa môžu nechať pokrstiť v Bukurešti. Vidím jednu ruku, dve, tri... Tak budeme mať krst.

Dnes poprosíme niekoľkých bratov, aby prišli a ďakovali a na záver budem mať ešte oznam pre všetkých, ktorí s nami letia do Izraela. Zajtra o 5 ráno ideme na cestu do Izraela. Všetci, ktorí na tom majú účasť, prosím, zostaňte tu, máme informácie, ktoré vám chceme podať.

Brat Didier, poď a modli sa s nami.

[modlitba]

Ak to bolo na začiatku, tak to bude na konci. A len dokonalá láska tam bude môcť vojsť. Dokonalá Božia láska – dokonalá láska k Slovu, Pánu a navzájom. Dokonalá láska, dokonalé zjavenie Slova a Božej vôle. Čo Boh koná, je dokonalé a my ďakujeme Bohu za nadprirodzené Božie pôsobenie v našom čase. Halelujah. Amen.